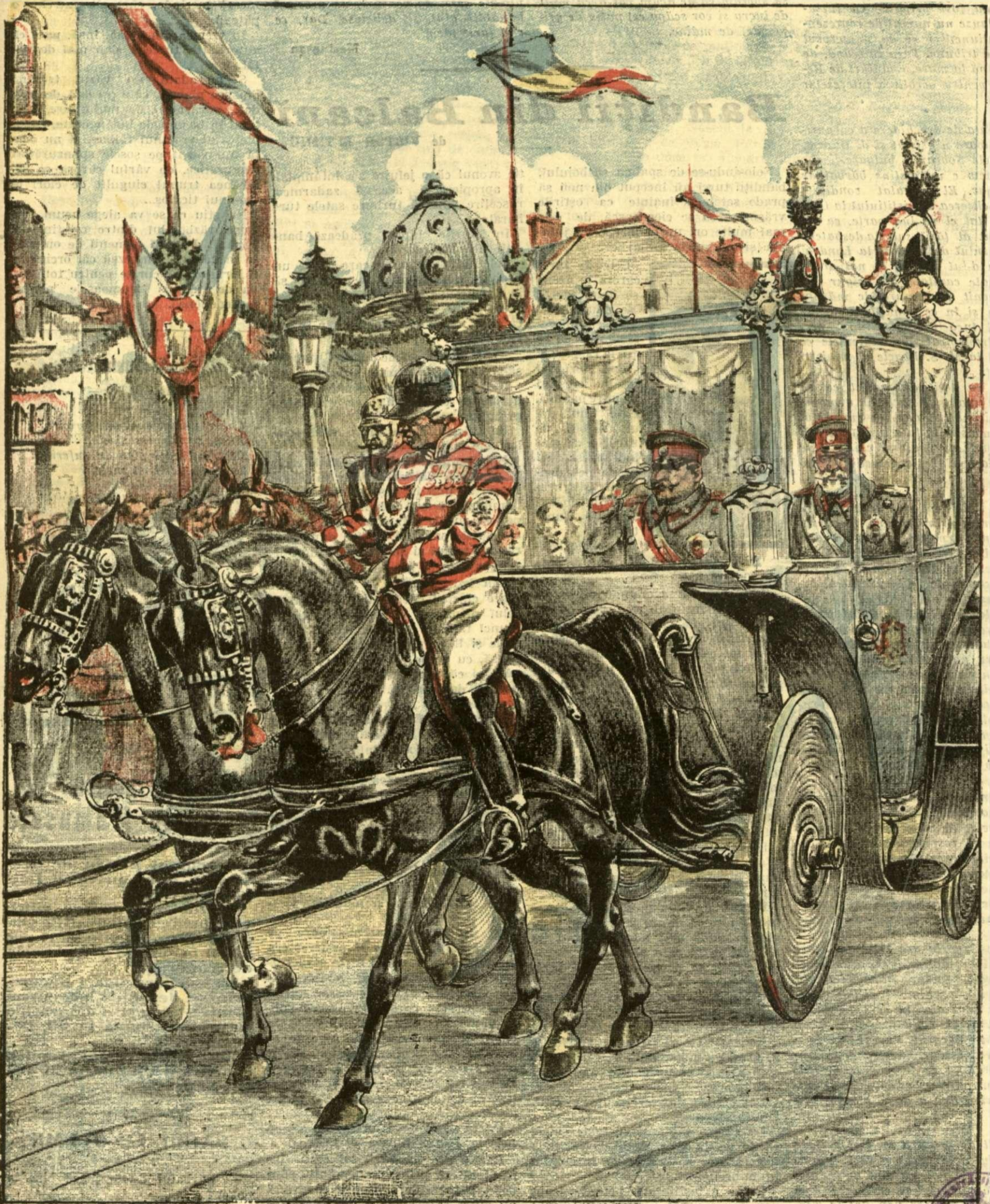

UNIVERSUL LITERAR

ABONAMENTUL
LEI 2,60 ANUAL
Abonamentele se fac
numai pe un an.

COLABORATORII ACESTUI NUMĂR:
Mestugean, Victor Eftimiu, Florian Becescu, Ludovic Dauș,
I. C. Aslan, Victor Anestin, Mihail Negru, Albert etc.

ANUNCIURI
Linia pe pag. 7 și 8
—BANI 20—

SOSIREA MARELUI DUCE MIHAILOVICI ÎN CAPITALĂ. — (Vezi explicația)

Ecourile săptămânei

Mesagiul pe care M. S. Regele l-a citit luni...

Declaratiile acestea importante, cari se acordă perfect cu cele făcute de Soveran...

La sedinta de deschidere a corpurilor legiuitoare...

D. Danew e un dăstins bărbat de stat bulgar...

Sosirea d-lui Danew la noi are o însemnătate capitală...

Dorim cu toții din suflet ca să trăim în cea mai perfectă armonie cu vecinii noștri...

O altă vizită, tot atât de importantă, pe care a primit-o țara...

Capitala i-a făcut înaltul oaspe o primire grandioasă...

Dar, un nor negru se formează din nou pe orizontul Europei...

Austro-Ungaria are cele mai mari interese în modul de încheiere a păcii...

Cu cât de grozave au fost scenele războiului, ale cărei ecouri au ajuns până la noi...

Inconjoară, lipsiți de vederea tabiilor lor și a frumuseților firei...

Orchestra "Vetrel Luminoase" a fost însă o adevărată revelație...

Păcat însă că acești muzicanți, lipsiți de cel mai prețios dar al naturii...

Bandiții din Balcani

de VICTOR EFTIMIU

Folosindu-se de spaima războiului, bandiții turci au început din nou să prade satele...

D. V. Eftimiu

Odișoară, ei se adună cu sutele și în se mărginea să prade stâne sau să aprindă câte un rob bogat...

Acum, fie că stăpânirea turcească l-a mai stărpit-lăcând soldații pe cei ce ar fi luat calea codrilor...

În călătoriile mele din Macedonia, m-am oprit în mai multe sate și am auzit lucruri grozave despre tâlharii turci...

Întru ei, viața unui om nu prezintă nimic; de nu le-ar fi mișă de glorie, mult mai mulți oameni ar fi ucisi în fiecare an...

De cum se desprindăvarează începe teama de hoți. Părinții cu stare nu și mai lașii copiii să umble singuri...

Dar ori cât s'ar feri și unii și alții, tot nu scapă.

La câte o săptămână, toate satele ca țin de un târg, viesc de povestea înfloritoare a unui amor întâmplat în împrejurimii.

Pașă e înștiințat, puterile sunt pornite pe urma hoților, satele sunt pradate de-a binelea...

Peste câte-va zile iarăși se împrejur...

În legătură cu chestia existenței, suntem în fața unei inovații. Se vorbește de consumațiunea cârnei de cal...

Totul arată însă că treaba va merge greu. Nu-i ușor să scoți prejudecata din capul mulțimei...

Mestugean

Dela o vreme însă, cruzimile tâlharului se întrecuseră cu firea și stăpânirea începu să se miște.

Potere stragnice fură puse pe urma lui Ismail Durduș, fu căutat multă vreme...

Amintirile și povestirile bătrânilor pomenesc de mulți alți căpitani vestiți, despre faptele acestora...

De ei se temeau toți puternicii de prin orașe.

Când veneau la vre-o mânăstire, trebuiau ospătați cu multă sărbătorire...

În vremea din urmă, însă, pare că autoritățile turcești s'au mai deșteptat.

Și nu odată, am văzut trecând dinspre pășuni, câte o ceată de soldați, strizători de mulțumire...

Nu știu ce se va alege acum, pe urma războiului dintre creștin și păgân...

O, dacă Dumnezeu....

— INEDITA —

Chiar umbrele-mi de fericire, Ades, se risipesc și ele, Gândind că-i pier de suferință în clipa fericirii mele.

Căderea ta te-lui mărire, Vinea ta e moartea lui: Nu poți concepe fericire Fără durerea nimănui!

„E lege, lege” — a zis savantul, „Fără de lege” vrei să spui? Ești știu că leac acestor nu-i, Nutrec un vis nebun, dar lege! Acestea nu mă supui!

O, dacă Dumnezeuți există Așa cum l-am închipuit, Acest poez, părinte-al Firi! Să știți că e nefericit.

Florian E. Bocușca
Bruxelles.

Concursul nostru de frumusețe

Concursul nostru de frumusețe, în ce privește fetițele, s'a încheiat.

În numărul nostru viitor vom publica fotografiile gîngărilor premiate care vor primi în curând și diplomele de frumusețe.

Ca începere dela 1 Decembrie se deschide concursul printre băieții. Fotografiiile se primesc până la 20 Decembrie.

Rezultatul acestui al doilea concurs îl vom da la 29 Decembrie.

SACUL CU GLUME

— Bărbatul d-tale joacă bine la poker?

— Nu cred. Prietenii săi îl invită totdeauna să joace cu el.

IN FAȚA SLUGH

Navelă de **LUDOVIC DAUȘ**

Ioan țiganul îmbătrânit ca fecior în casa în care se trezise de mic, auzi porțița grădinei deschizându-se brusc și recunoscuse pașii stăpânului său. Dar nu era mersul lui obișnuit... nu... călca apăsător, greu, ca în zilele rale, pentr'o mânie, sau o furtună. Iși da bine seama, el, sluga veche, rămasă moștenire dela bunic, chemată să străjuiască nevoile strănepotului după cum a străjuit de mic în casa care i-a adăpostit copilăria și care acum îi adăpostea bătrânețile.

Lucrurile mergeau rău de o bucată de vreme. Zilele nu mai erau zile, nopțile nu erau nopți, pierise liniștea, viața aceea liniștită, atât de blândă și de prielnică omului. Nu era o închipuire a lui; domnișorul... așa-i zicea el stăpânului, se schimbase. Lucrurile țineau de mult, de cinci ani trecuți, din ziua când a intrat „duduia” în casă, „duduia” Liza, băchesea... He, he! pe dânsul nu l'a amăgît de cum a văzut-o. Dintr'o privire i-a sfredelit sufletul și a cîntărit tot ce are în ea. D'apoi ochii, ochii aceea vioi, pe cari-i da peste cap și-i făcea mică, ca să-și ascundă visele și năzuințele... Data dracului, nu altceva...

Dar trupul, mlădios și subțire, cu încolăcirii de șearpel... Dar zămbetul, ademenitor și fluturător, fugind ca argintul viu din colțul gurii în fundul ochilor, aci copilăresc, vesel, ademenitor, aci prefăcut, rece ori înțepător ca vipera. A înțeles-o din prima zi, când i-a eșit, ca slugă mai veche, cu pâine și sare, ca s'o întâmpine pe ea, mireasa stăpânului.

Din prima clipă a urât-o, căci a înțeles-o că-i soia rău, din numărul celor mai multe, femei îndrăgostite de dânsa și nu de bărbatul care-și pune mâna într'a ei, ca să-și fie unul al lui sprijin. Și iată: așa a și fost... Nu mers lucrurile bine o zi... două... apoi s'a desteplat pisica și și-a scos ghiarele... Azi așa, mâine așa, până într'o zi a scormonit „cărțița” tot traiul din casă, săpându-și drumul întunecos în încrederea și bunătatea stăpânului. Și s'a luat atât de bine, în cât n'a lăsat liniște nescormonită până ce în... și s'a scutură și de ce apăca, și a pornit hora cea mare. Bietul „domnișorul” a ajuns cămpă de talger, de răsul oamnelor și de batjocura „dunneacă”. Dar vorba ceea: Ce știe satul... și el... nu în zădar era bărbatul.

— Indată! Indată!
Și întorcînd cheia dela ușa de intrare, Ioan simțea mâinile-i tremurînd de fiorul unei griji nelămurite. Simțea că trebuia să se fi întîmplat ceva neașteptat... De câteva săptămîni duduia plocase singură, și de atunci stăpânu-său rămăsese tăcut, nepătruns, într'o tristețe rare dădea de bănuț și nu vestea nimic bun... Noroc de prietenii cari nu-l lăseseră și de partizele de la club cari-i mai schimbau gândurile și singurătatea.

Si Ioan își zicea:
De ce s'a întors?... La ora asta își face regulat partida... Trebuie să se fi întîmplat ceva...
Stăpânul intră fără să-l privească măcar, și fără să-i spue un cuvânt prietenos, după cum îi era obiceiul. Ioan, sluga veche și încercată, dădu din cap resemnat și, când urcară amîndoi sus, așteptă, în ușa biuroului, ca să fie văzut.
— Ce stai?... Du-te...
— Vezi că... „domnișorul”...
— Du-te!
Căvîntul fusese roștit cu o intonație aspră ce nu îngăduia replică, se supuse.
Afară grijile îi răvășiră.
— Tu ora a bună...
— A năibei! muiere! scrîșnînd el și puse în cuvintele acestea toată îndărăjirea unei furii sălbătice. L'am

GALERIA MARILOR MAESTRI AI MUZICII

Principali reprezentanți ai școlii clasice germane

Bach Haendel Haydn Mozart Beethoven

I
Bach (Johann Sebastian). Născut la Eisenach (Germania). Excelent organist și maestru al capelei Curții de Weimar și compozitor al regelui Poloniei. A compus liturghii și oratorii celebre precum și un volum de preludii, apoi duete, sonete, concerte și o mulțime de arii de dans. Deveni orb și muri la Leipzig (1685-1750).

II
Haendel (G. Frederic). Născut la Halle (Saxonia). Călători în Italia și apoi se stabili la Londra. S'a relevat prin înălțimea stilului și cugetăreii. A scris diferite opere: *Rinaldo*, *Neron*, *Agripina*, *Rodrig*, etc.; oratorii: *Iuda Maccabe*, *Mesia*, *Samson* etc. A scris multe opere pe limba engleză, italiană și germană.

De și german, totuși englezii îl considerau ca o glorie națională a lor. Haendel a murit orb la Londra și a fost înmormântat în cavoul regal, la Westminster.

III
Haydn (Josef). Născut la Rohran, în apropiere de Viena. Părăsi Germania și se duse la Londra unde excită mult entuziasm. A scris opere: *Diavolul Schcep*, *Armide*; oratoriile: *Creațiunea*, *Școanele*; simfonii, concerte, cantate etc. El a bordă toate genurile cu succes.

Haydn e considerat drept părintele simfoniei prin faptul că a fixat definitiv planul acestui gen de compoziție. Muzica sa este fină și plină de spirit. Mort la Viena (1732-1809).

IV
Mozart (I. Chr. Wolfgang). Născut la Salzburg (Austria) autorul operelor *Don Juan*, *Flautul fermecat*, *Nunta lui Figaro*, *Mitridat*, etc.; al unui *Requiem*, sonate, simfonii, fantezii, etc. Mozart excelență în toate genurile. Facilitatea sa era miraculoasă. Producțiile sale sunt sublime. Mort la Viena, în vîrstă de 36 ani. (1756-1791).

V
Beethoven (Ludovig). Născut la Bonn (Prusia), primi lecții dela Haydn și opera sa considerabilă mai ales în domeniul instrumental, relevă un geniu puternic și înalt. Autorul operelor *Fidelio*, simfonii, увертuri, quator, trio sonate, concert, liturghii. Deveni surd și muri la Viena (1770-1827).

NECREDINCIOASA

— Acum, când seva Primăverei,
Strecoară 'n suflete iubire,
Măntorc din țările durerii
Spre cuibul meu de fericire,
Mi-i pasul greu de drum și jale
Și sufletul mi-l simt trudit;
Un singur gând mă 'ndeamnă 'n cale:
Că n'ai nitat cât te-am iubit!

„Mă fermecase zvonul vieții
Și larma dulcilor cuvinte;
Indemnul sfînt al tinereții
Atât de adese ori ne minte!
M'a rătăcit pe căi piezișe
Befia serilor de bal
Și-a sărutătorilor furie
Dintr'un amor ca de opal!”

Așa-mi șoptise adierea
Infiorîndu-mă de frică...
Te-aștept, căci tu-mă ești mîngăerea
Necredincioasă rîndunică!
O, n'am să-ți fac nici-o muștrare
Și n'am să-ntreb de unde vii;—
Intreb eu cădrul de cocoare
De viața lor de pribegii?

Doar se izvoarele de vale
Aceleași șoapte de iubire,
Și-au răsărit și flori pe cale
Spre cuibul nostru de nădădure.
De-acum în fiecare seară
Vor sta cu drag, ca să te-ascult—
O, vino iar! E Primăvară
Și te-am erlat de mult, de mult!..

„Dar azi mă 'ntorc. Mă simt trudită
De nesimțire și minciună.
Mi-e dor, mi-e dor să fiu iubită,
Mi-e dor de nopțile cu lună.
De astăzi teama ta să-mădăture
Și ca 'n atâtea alte dăți,
Încinși de dor, mergem alături
Să colindăm singurătăți!”

„O, iartă-căstă rătăcire
De rîndunică călătoare
Îndrăgostită de iubire
Și de lumină și de soare.
Măntorc spre cuibul fericirii,
Căci tu mi-ai fost ursit de sorși,
De-o bate vîntul pustirii,
Ne vor găsi alături, morți!”
Mai, 1912.

Cu ce dorință necurmată
Pîndeam, iubită, ziua 'n cură,
Să-mi bați la geam ca altădată
Și să-mi trimiți o sărutare.
Și ce privire voluptoasă,
Îți dușe setea de-a iubi,
Și din frumoasă, mai frumoasă
Te-nchipuim în orice zi!

Se 'ntoarce pasărea voioasă
La cuibul ei de fericire,
Ci numai tu, necredincioasă,
Te-ai rătăcit așa 'n neștiere.
O, du-te, du-te rîndunică,
Mi-i jale să te-aud cîntînd...
E toamnă 'n suflet, frunza pică,
Și iarna eu cădea cîndă!

I. C. Aslan

„duduia”. O luă, și pe cât putu începu să silabisească slovele feminine care se lungeau de-a curmezișul hîrtiei, în curbe subțiri și aproape nedestusite... Ghici cu greu câte-va cuvinte, — destule ca să priceapă tot... Nu te iubesc... nu te-am iubit nici odată... Prietenul tău care mi-i de mult amant... Adio... de oare-ce mă iubește și-mi dă fericirea cu bogăția lui...
Strănsă liniștit scrisoarea și eși...

În vîlva morții neașteptate, a parchetului venit să ancheteze, a prietenilor cari-l defilau pe dinaintea catafalcului, masca tragică a lui Ioan rămase aceeași și buzele lui nu rosteau de cât monosilabe, și numai când era întrebat. Sta într'un colț al odăii tapetată cu negru și în care lămpănarile își înălțau fumegând flăcările. Nemișcat, cu ochii încrămeniți deasupra cocsiugului, îl prinsese astfel diminuată, după o noapte de veghe, și, după o zi petrecută tot așa, nebăut și nemâncat, noaptea de a doua și ultima îl găsea tot acolo. Se făcuse tîrziu. În fața-i preotul hohorosea cuvintele unei rugăciuni în odaia golită de oameni.

De odată Ioan avu o tresărare. Au zise un zgomot, o părăire de mătăsuri. Ea era... ea... duduia Liza!... Era pasul ei, îl recunoștea bine! O văzu apărînd în cadrul ușei, în doliu mare, înfățișînd o durere cumplită. Ea vru să se apropie de catafalc, dar simțînd privirile bătrînelui ațintite asupra-i, întoarse capul și nu mai avu puterea să în-

II
De gropita-ti din obraz,
Moare lumea de neceaz.
Numai unul se mîngăie
A cui știe c'o să fie.

Iasă de-o parte mijloacele blânde de propagandă și întrebuintă violența. Incelul cu inelul își formă armate compuse din miș și zeci de miș de soldați și cuceri întreaga Arabie, impunând pretutindeni religia sa.

Evreii au avut mult de suferit de pe urma acestor războaie și mulți dintre ei au fost nevoiți să se convertească la islamism.

După cucerirea arabilor și evreilor, Mohamed începu să fie privit ca un profet și toată lumea îi arăta cea mai deplină supunere.

Mohamed trimise delegații monarhilor de atunci îndemnându-i să primească islamismul.

Prima epistolă o adresă regelui Persiei. Scrisoarea începea cu aceste cuvinte: „Mohamed, profetul lui Dumnezeu, regelui Husrev al Persiei”.

Sahul, indignat, trimise oaste să-l prinză pe Mohamed. Armata persană nu ajunsese însă în Arabia, când sahalul fu ucis de propriul său fiu care îi luă tronul.

Credându-se că pățania sahalului se datora blestemului profetului, Mohamed fu lăsat în pace, ba chiar, toți persanii din Yemen primiră islamismul.

Mohamed trimise a doua epistolă împăratului Heracle al Romanilor.

Iată textul acelei scrisori:

„În numele Dumnezeului milostiv, Mohamed, fiul lui Abdullah, profetul lui Dumnezeu, către Heracle, împăratul romanilor, salut.

Pacea Domnului tuturor acelor care pășesc în lumina credinței adevărate. Te invit să primești islamismul. Fii musulman. Cerul te va răsplăti îndoit. Respingând religia mea vei fi vinovat în fața lui Dumnezeu pentru crima idolatriei. O creștin, să punem capăt neînțelegerilor dintre noi. Să nu adorăm de cât un singur Dumnezeu. Nimeni să nu-l egaleze și numai pe el să-l numim Stăpân. Dacă nu veți primi credința aceasta, cel puțin mărturișiți că noi suntem musulmani”.

Împăratul roman, citind scrisoarea o puse sub pernă și concedia pe sol cu multe daruri.

Mohamed mai expediă scrisori identice în Egipt, Abisinia și alte țări.

Acum în Arabia domnea deplină pace. Mohamed se folosi de această împrejurare, spre a se duce în pelerinaj la Meca. Intrând în templu el sărută cu evlavie pietrele cele negre și orându-i o mulțime de formalități religioase pe care le practică până acum pelerinii musulmani.

Apoi, cu o armată de 20.000 pedestri și 6000 călăreți ocupă Suria, învingând pe greci. În cursul acestei expediții, Mohamed își oferă mantaua orașului Aila, situat pe Marea Roșie. Mantaua se află acum la Constantinopol și se numește *Hārka Scrii*. Sultanii sunt dator să meargă în toți anii în pelerinaj la moscheia unde se află mantaua profetului.

Mohamed mai făcu un al doilea pelerinaj la Meca. Acum era de 63 ani. El înjunghia cu mâna sa 63 de oi ca sacrificiu pentru Dumnezeu și dădea libertate la 63 de sclavi. Mohamed muri după o lungă boală în anul 641 și fu înmormântat în Medina.

Teologii musulmani ticluiră numeroase legende care mai de cât mai fantastice pe socoteala lui.

Astfel, Aise, nevasta lui Mohamed, ar fi descris în modul următor unele momente ale profetului:

„Ingerul morții venind lângă Mohamed, îi zise: Cel de sus m'a trimis să-ți îndeplinească voința. Dacă îmi vei porunci să-ți iau sufletul, ți-l voi lua; dacă nu, nu ți-l voi lua. Mohamed a răspuns: Ia-mi-l. Atunci arhanghelul Gabriel a răspuns: Dacă această e voința ta, fie, Dumnezeu dorește să te aibă lângă el. Eu pen-

Costume naționale din Broșteni (Suceava)

tru ultima oară pun piciorul pe lume”.

Koranul

Koranul cuprinde 114 capitole, fiecare capitol fiind compus din numeroase versete.

Koranul e baza tuturor legilor religioase, sociale, militare și judiciare ale musulmanilor.

Cartea sacră a islamismului a fost tradusă în mai toate limbile europenești. În expunerea noastră de mai sus ne-am folosit mai ales de traducerea franceză a d-lui Savary care a locuit multă vreme în Egipt și a fost un profund cunoscător al limbii arabe.

Iată câteva versete din capitolul I:

- 1) Lăudat e Domnul și stăpân al lumii întregi.
- 2) El e milostiv.
- 3) El e regele judecării din urmă.
- 4) Te adorăm, o D-zeule, și ne bizuim pe clemența ta.
- 5) Condu-ne pe noi pe drumul mântuirii.

În Koran se pomenește mult despre creștini și evrei cari sunt îndemnați să nu se depărteze de la linia cea dreaptă.

Isus și Moise sunt considerați ca profeti.

În definitiv, Koranul nu predică pe față persecuția contra creștinilor, dar șefii religioși cari au urmat lui Mohamed au restălmăcit totul, înfățișând în inimile credincioșilor lor fanatismul cel mai înverșunat și ura contra a tot ce nu-i musulman.

Mohamed, în cursul expedițiilor sale războinice, a fost de o cruzime nemaî pomenită.

El a trecut prin foc și sabie toate orașele cucerite, făcând zeci de miș de victime omenești.

Ceea ce a făcut dulcele Isus prin duhul blândetei, Mohamed a realizat prin brutalitate.

Urmasii săi n'au rămas mai prejos și fiecare din ei și-a făcut o glorie de a masaca cât mai mulți creștini.

Mohamed și-a scris Koranul având în vedere cerințele climatice ale Arabiei. Astfel, lucrarea lui conține multe sfaturi igienice. A insuflat însă, în același timp, credința predesti-

nației și fatalismul care făcea pe soldații săi să intre în foc orbește, cu un superb dispreț de viață.

Cea ce era bun însă pe timpul lui Mohamed nu se mai potrivește cu vremurile noastre.

Se pare că Koranul, pe care se bazează întregul edificiu social musulman e o mare piedică pentru civilizație.

Și dovadă e că, pe când toate popoarele au progresat, musulmanii au dat înapoi. Din stăpâni, ce erau, au devenit robi. Tot fanatismul religios e cauza, că popoarele subjugate au avut atât de suferit, în decursul veacurilor, până s'au desmeticit scuturând jugul și călcând sub picioarele lor trufașa semilună de altă dată.

Marius.

Acum treizeci de ani

Răscolind trecutul tot îmi revin mereu în minte cu mai multă putere, imaginile artiștilor ce formați acum de 30 de ani, sau 31 ani poate, trupa lui Vlădicescu. Bine înțeles, mi-au rămas numai scene izolate, uneori un gest, o privesc, o vorbă, crâmpete ce nu pot folosi de cât prea puțin unei reconstituiri serioase, dar cari cel puțin pentru mine, au farmecul unui îndepărtat trecut, peste care s'a lăsat o ușoară ceață.

Și între alții, văd pe Lica Poenaru, „Poenăreasa”, cum îi ziceau actorii. Când ai numai 6-7 ani nu poți să judeci bine, dacă o femeie e frumoasă, sau nu, dar Lica Poenaru trebuie să fi fost prea frumoasă, ca să îmi rămână în minte chipul ei, așa cum era acum 30 de ani. Era scundă și drăguță, dar atât cât îi ședea bine, cu fața albă-trandafir și cu doi ochi negri... Probabil, ochii aceia trebuie să fi fost prea frumoși și de aceea o țin minte așa de bine. Ochii aceia negri se prea poate să fi turburat și pe Vlădicescu. Nu vreau de loc să calomnez pe doi morți, dar am motivele mele să cred aceasta.

Strecurat prin toate cabinetele, mi-a-duc aminte foarte bine o scenă adorabilă. Era în cabina Lichei Poenaru. „Se juca mi se pare „Cristof-Columb, sau descoperirea Americii”. În actul al II-lea, parcă, era puntea unei corăbii și dacă nu mă înșel, J. Petreanu, actualmente societar la Craiova, ținea cârma... Sfori, scări de frângie, marinari...

Era emoționant, mai ales pentru un copil. Dar într'alt act, când debarca Cristof Columb la San Domingo, era acolo o sărbătoare indiană de toată frumusețea, cel puțin Lica era frumoasă, dacă nu a fost Indianca Piele-roșie...

Piele-roșie! Calomnie! Lica era de o albeață neîntrecută, dar în acel act era din tribul pieilor roșii.

Înainte de a se începe însă piesa, Cristof Columb, care era însuși Vlădicescu, avea grijă să costumeze el pe mica Indiană, cea cu ochii ca două mure. De ce nu puneai pe altul? Așa! Asta ar fi fost peste putință, numai el, directorul, se pricepea, el trebuia să pipăie totul cu mâna lui autoritară, ca succesul să fie asigurat.

Și astfel, Vlădicescu costuma pe mica Indiană. Cum adică, îi servea de camerieră? veți întreba. Uite ce e, Indiana nu se îmbrăca... trec peste multe... cu cămașe, fustă, corsaj, etc.—și Lica se îmbrăca întâi cu un tricou, care o acoperea toată. Nu știu dacă tricoul era subțire, dar știu că era trandafiriu. Venea apoi operația cea grea, căci trebuia să fie toată numai cu pene acoperită, pene frumoase, de toate culorile.

Ei, aci se pricepea artistul.

Și uite, îi am în fața mea pe amândoi, ea, surzătoare, ca todeauna, el supănat, iritat, ca todeauna. Mă rog, mai erau și alții de față. Și eram și eu. Pentru mine era desul de curios că frumoasa Lica se îmbrăca astfel și urmăream cu mare atenție dibăcia lui „musiu Vlădicescu”, cum îi ziceau actorii cu tot respectul.

Acum vre-o zecă ani, la ușa unei grădini de teatru, am dat peste o babă, slută, cu ochii de broască, care m'a făcut să tresar.

— E Lica Poenaru, îmi spune cineva.

Lica! Nu, o fi pentru alții, eu știu altă Lică, Lica cea de 17-18 ani, cu zâmbetul dulce, cu ochii a căror privire adâncă te înfiora, Lica cea pe care „musiu Vlădicescu” o gătea cu pene de păun. A murit în urmă baba cu ochii de broască și a spus toți că a murit Lica Poenaru. Se poate. Eu n'am cunoscut-o.

Unde mai puț, că am făcut chef cu Lica Poenaru, când aveam 6 ani. Cum să uit eu primul meu chef.

O odaie de otel, tristă, vremea posomorâtă, toamnă probabil. Ziua ei de naștere, ori a tânărului actor cu care ea trăia? Nu știu. Știu că scăpat de sub supravegherea părintească am nimerit la Lica. Și Lica bea șampanie și mânca pesmeți. Și cum îi eram drag, în naivitatea ei a crezut, că e bine să mă obișnuiesc cu viața actorului de provincie, care sau n'are ce să mănânce, sau bea șampanie și am debutat de o camdată cu șampania. Pe semne însă că debutul a fost prost, de oarece m'am îmbătat... Bine înțeles, am căpătat o strașnică morală și ea și eu. Dar cum era să rezist eu invitației Lichei?

Și spun unii că Lica s'a transformat în acea babă care... Minciuni, eu nu vreau să cred, așa putea să pictez acum, dacă... așa ști să pictez.

REZULTATUL Intăului concurs literar

Concursurile noastre literare au fost îmbrășate cu toată căldura de interesul școlăresc. Entuziasmul acestuia ne bucură, nu atât pentru inițiativa noastră, cât pentru simptomul fericit al zăcămintului intelectual ce stăpânește pe elevii și elevetele școlilor noastre secundare.

Pentru intăul concurs literar am primit foarte multe răspunsuri publicabile și regretăm, că din lipsă de spațiu nu putem face decât cel mult, la două dintre ele.

Mentionăm de asemenea răspunsurile de soarele: **Netty Crăciun**, cl. VII-a liceal, **Focșani**; **Constanța D. Danu**, cl. IV-a, **externatul gr. II-lea**, loco, precum și ale d-ilor: **Ioan G. Ionescu**, școala comunală din **Flăești**; **Eugeniu N. Alexandrescu**, cl. II Matei Basarab, loco; **Mih. N. Ionescu**, cl. VI liceu **Lazăr**, loco.

N. B. Atragem atențiunea, că răspunsurile trebuie să fie scurte și scrise pe-o singură parte a hârtiei. Răspunsurile scrise pe ambele părți nu vor fi luate în seamă.

În numărul nostru viitor vom da rezultatul concursului al doilea.

Concursurile noastre literare vor urma din două în două săptămâni.

„Las cel care vrea să moară, învins, cel care poate să trăiască”.

(Racine).

În lupta pentru realizarea felului ce urmărești în viață, te lovești adeseori de multe, de foarte multe obstacole și întâmpini decepții dure-roase, pentru înălțurarea cărora ai nevoie de răbdare și curaj, de mult curaj și foarte multă răbdare. Soarta are capriciile ei, și oamenii cel mai constincioși cu ei înșiși, au de întâmpinat greutăți de neînfrânt. Decepția prinde a incolți atunci în inima celor slabi, și odată cu ea își face loc desșerarea.

Cu toate acestea nu e greu să triumfi în viață, chiar atunci când ești singur, dacă un sentiment de încredere în tine însuși te îndeamnă să încerci fără preget și să nu te pleci nici odată în fața ei. Trebuie să fii bărbat, să știi să lupți în viață, să nu te dai învins, — ci, ocrotit de pavăza încrederii în sine și a cauzei drepte ce aperi, să pășești cu mândrie înainte, mereu înainte !..

Titica S. Baltan,

cl. VIII-a Institutul Negoescu din București

Nu știu motivele care au îndemnat pe Racine să scrie versurile acestea. Îmi închipuiesc însă că le-a adresat unor oameni sceptici și neîncrezători pentru a-i îndemna să țină piept greutăților vieții. Acestea noi, oamenii, în loc să înfrunte nenorocirile și să le birui aleargă la cea din urmă scăpare a lașilor, moartea. Pe cât de dureros e tabloul care înfățișează pe cel ce vrea să moară în loc să lupte cu greutățile vieții, pe atât de luminos și înălțător e cel care înfățișează pe omul inimos, al cărui sânge e cald, al cărui spirit e pătrunzător, care zice la tot ce începe „vrea” din toată inima și se simte mai tare căci știe că are în ajutor pe bunul Dumnezeu, — acela în adevăr e inimos și poate să trăiască.

Eu dar bărbat viguros pentru că să rezist tuturor nenorocirilor și înălțător sufletului tău, fără a te lăsa la cea mai mică nereușită.

În viața chiar și pentru necazuri, căci lor se datorește frumusețea ei.

Rădulescu I. Ioan

cl. VIII-a Școala Centrală București

Informațiuni artistice și literare

Se așteaptă cu multă nerăbdare în lumea noastră teatrală rezultatul procesului intentat de d-nii Oreste și Hârjeu, Teatrului Național din Capitală pentru cuvântul că o piesă a d-ilor admisă de direcția precedentă a teatrului, a fost respinsă de Al. Davila.

D. M. Dragomirescu a fost ales președinte al societății scriitorilor români.

Au mai fost aleși în consiliul societății d-nii: **Al. Brătescu-Voinesti**, vice-președinte, **Caton Teodorian**, secretar, **Corneliu Moldovanu**, **Ion Găricanu**, **M. Sadoveanu**, **P. Loștitanu**, **Cincinat Pavelescu** și **D. Anghel**, membri.

Abatele Emile Bruneteau, profesor de teologie a publicat o carte despre **Tentațiunile înșelătorilor**. După abatele Bruneteau sunt trei feluri de tentațiuni: omenești, satanice și divine. Tentațiile omenești pornesc mai ales dela exemplele cari fac impresii asupra noastră, cele satanice există de la Adam și Eva, iar cele divine ne vin dela Dumnezeu.

În acest din urmă caz, frate, tentația nu este o provocare la rele și ne dă prilejul de a ne manifesta prin acte mari.

Ilustrația noastră colorată

Sosirea marelui duce Mihailovici în Capitală

Ilustrația noastră din pagina I reprezintă pe M. S. Regele și pe Marele duce Nicolae Mihailovici în momentul când se întorc dela gara de Nord spre Palatul regal.

Suveranul e îmbrăcat în uniformă rusească.

MIGRENA

dureri de cap, de dinți, nevralgii, dureri reumatice, vindecă sigur **Pastilele newalgine Jurist**, aprobate de Consiliul sanitar

2.50 la drogerii și farmacii

BOMBOANE ORIENTALE

Parfumează admirabil gura și distruge ori-ce miros urât al gurii. Cutia 50 bani la drogerii și farmacii. A se observa marca: „Semiluna cu stea”.

SĂPUN DE TOALETĂ „FLORA”

De o calitate ireproșabilă. foarte bine parfumat, catifelează mâinile și tenul. Bucata lei 1.35.

Hartie Maculatură de vizare la administrația ziarului „UNIVERSUL”.

Voiți să faceți să nu mai bea

pe bărbatul, fiul, nevasta, sora, fiica, sau pe vre-o rudă mai apropiată, adresați-vă la noi. Vă vom ajuta printr-un mijloc ușor și sigur, cați să nu mai scăpați mil de ființe de sărăcie, mizerie și ruină.

Vă vom arăta cu metoda noastră, punerea în aplicare fără ca pătimășul să observe cât de puțin. În cele mai multe cazuri nu poate nici să priceapă, căci neputând suporta de loc spiritul, el crede că vine este a abuzului băuturii.

Nu primim zilnic o mulțime de scrisori de mulțumire, de la bărbați și femei de toate clasele, bogați și săraci, cari au fost remediați cu strălucit succes. Corespondența sosește cu cea mai mare discrețiune, și pentru inocența metodei garantăm și căm ceea ce ne scrie d-l Unrein Franz din Resicabanya:

Prea stăinate domn, Kopenhaga, Danemarca.

Vă rog să-mi trimiteți-mi 2 cutii cu poșta, ramburs pentru lei 20. Am două prieteni cari s-au dat rău boț și vresc să-i vindec.

Eu însumi am probat efectul lui «Kino», pe când eram un bun băutor și nu știam cum să mă abțin. De când însă am luat praful «Kino» m'am făcut cu totul alt om, sunt sănătos și am cu totul o altă viață cu familia mea. Mulțumindu-vă mult pentru efectele lui «Kino», vă rog a-mi trimite imediat. Voi recomanda încă la mulți că «Kino» este un mijloc foarte eficace contra beției.

Resicabanya, Dec. 1911.

Cu stimă, Unrein Franz.

Preparatul nostru se vinde pentru minimul preț de Lei 10, și-l trimitem contra cost sau ramburs dacă scriți la adresa noastră din Kopenhaga.

Kino-Institut, Kopenhaga K. 10. Danemarka

Scrisorile merg cu 25 bani, cărțile poștale cu 10 bani.

Un tovarăș de drum

de o valoare neprețuită este aparatul de ras «GILLETTE». Prin lama inovată la întrebuințare e posibil în ori-ce timp rasă singur fără oboseală și fără primejdie. Aparatul «Gillette» este apogeuul uzurintei. Bine argintat cu 12 lame lei 25. De vânzare în magazinele de obiecte de oțel, articole pentru bărbați, de lux și articole de oțel Gillette, 100, rue de la Paix, Paris.

Gillette neascuti fara cureaua

Aparat de ras

NOUILE MARI PREMII

ce se vor oferi de

ZIARUL „UNIVERSUL”

abonaților săi la tragerea din luna Mai 1913:

Lei 7.000 Lei

în bonuri comunale 4 la sută

UN ELEGANT DORMITOR DE BRONZ

de mare valoare, al 9-lea dormitor furnizat pentru premiile noastre, de cel mai recomandabil depozit de mobile de fier și bronz
Industria Metalică MARCU, bulevardul Elisabeta No. 8, București.

Jumătate Garnitură Mobilă

COMPUSĂ DIN: O CANAPEA, DOUĂ FOTOLIURI ȘI PATRU SCAUNE.

O Oglindă venețiană. - O masă elegantă de mahon cu cristal. -

O frumoasă Lampă pentru atarnat. - O Mașină de cusut p. mână

Toate acestea cumpărate dela marele magazin de mobilat **MARCO DATTELKREMER**, strada Carol No. 62, București.

Un Dormitor de lemn fin

construit în marea fabrică de Mobile de lemn **MARIN V. GANEA**, șoseaua Mihai-Bravul No. 37 și strada Șerbănică No. 10. —
Sucursala: Calea Victoriei No. 107.

UN GRAMOFON foarte elegant, cutia de stejar, cu plachete de metal și fin nichelat, cu 6 plăci duble, adică 12 cânt. ce.

UN FLAUT DE ABANOS, cu 12 clape, într-o cutie fină captușită cu catifea.

UNA VIORA FINĂ cu arcuș și accesoriul de rezervă.

Toate aceste cumpărate de la Marele Magazin de muzică **Jean Feder**, București, calea Victoriei 54, Furnisorul Curții Regale.

UNA MADOLINA italiană, de palisandru, ornamentată, cu tastiera prelungită, specială pentru concert.

UNA CHITARA cu mecanică.

UNA HARMONICA cu două rânduri, cu 19 clape și 4 basuri, burduful dublu, cu colțul de metal.

Cumpărate de la Magazinul de muzică „La Harpa”, București, strada Colței No. 5.

UNA JARDINIERA de argint de China, oxidată și aurită, cu 4 picioare și două mânere, cu un cristal frumos șlefuit.

UNA FRUCTIERA de argint de China, în parte aurită, cu telerul de cristal, gravat în relief și șlefuit.

UN SERVICIU PENTRU BERE, compus din o carafă și patru pahare de cristal, pe o tăviță argintată cu două mânere.

Cumpărate de la cunoscutul magazin de bijuterii **Th. Radivon**, bulevardul Elisabeta No. 8 bis.

UNA PENDULĂ MODERNĂ, de stejar, ce se întoarce odată la 15 zile.

UN CEASORNIC DE AUR 14 karate, cu trei capace, frumos gravat și emailat, pentru dame.

UNA GARNITURĂ DE AUR 14 karate, compusă din o pereche cercei, o broșă și un inel, toate cu pietre Simil, Brilliant și Perle.

UN CEASORNIC DE BIROU cu călimară, formă modernă și frumos nichelat.

Toate acestea cumpărate de la cunoscutul și bine asortatul magazin „Ceasornicaria Colței”, București, str. Colței No. 31.

UNA BICICLETA ELEGANTĂ „SPORT” cu roată liberă și frână automată prin contrapedalare.

UNA PUȘCA de vânătoare cu două țevi, țevile de oțel, „Bayard”, din renumita fabrică de arme „Pieper-Bayard”. Această armă are 4-zvoare de siguranță, țeava stângă choke-bore și poate întrebuinta atât pulberea neagră, cât și pulberea fără fum.

UNA CARABINA semi-automată de mare precizie „Pieper” cu țitru garantat precis.

UN REVOLVER SISTEMATIC.

Cumpărate de la marele magazin de arme **B. D. Zigmann**, furnisorul Curții Regale, calea Victoriei No. 44, București.

3 CEASOARNICE DE AUR 14 karate cu câte 3 capace foarte frumoase gravate, toate pentru dame.

3 LANȚISOARE DE AUR 14 karate, pentru doamne.

6 CEASOARNICE de argint rusec, cu 3 capace, p. bărbați.

6 CEASOARNICE DE ARGINT VERITABIL, cu 3 capace, pentru bărbați.

6 CEASOARNICE DE NIKEL, cu 2 capace, p. bărbați.

6 CEASOARNICE DE ARGINT „Marca Arpad” cu 2 capace frumos gravate, pentru bărbați.

6 CEASOARNICE DE METAL argintat, cu câte 3 capace pentru bărbați.

4 LANȚISOARE DE ATARNAT LA GAT, de argint aurit pentru dame.

7 SPLENDIDE LANȚISOARE de argint 800, p. dame.

UN SPLENDID CEASORNIC DE AUR 14 karate, cu 3 capace, foarte fin gravat, având și port-fotografie, pentru dame.

UN CEASORNIC DE AUR AMERICAN, cu 3 capace, pentru bărbat.

UN CEASORNIC DE AUR pentru bărbat, 14 karate, cu 3 capace, frumos gravat, având pe capac loc pentru gravură.

2 CEASURI SPLENDIDE DE ARGINT pentru bărbați.

UN CEASORNIC de metal aurit pentru bărbat.

Afară de acestea, toți abonații mai primesc gratuit un volum din interesanta scriere „Memoriile Regelui Carol I al României”, sau un volum din cărțile ce apar în editura ziarului „Universul” tipărite anume pentru abonați.

Prețurile de abonament sunt aceleași: Pe un an lei 18; pe șase luni lei 9.15; pe 3 luni lei 4.65.

Pentru a concura la premiile de mai sus, abonații pe un an primesc 30 bonuri; cei pe șase luni 15 și cei pe 3 luni 5 bonuri.

Abonații pe un an participă la două trageri, deci după prima tragere vor primi încă 30 bonuri, pentru tragerea următoare.

Administrația „UNIVERSULUI” nu întrebuintează încasatori.

Plata abonamentelor se va face direct la casa administrației ziarului, prin mandat postal sau în persoană.